

LA VIDA SOCIAL

El Tura tanca amb el comiat de tres balladors de la faràndula

David Pons, Estanis Vayreda i Manel Planàs executen el ball d'espelmes i la gent els ho premia amb una gran ovació ■ La cercavila clou la festa major

Jordi Casas
OLOT

Gairebé només saben què és viure les Festes del Tura d'Olot agafats de la mà dels pares o bé amb el tràfec –ben volgut i buscat– de ballar la faràndula. David Pons, Estanis Vayreda i Manel Planàs –que s'hi va incorporar una mica més tard– van tenir anit un dia dur. Després de molts anys, van ballar la faràndula del Tura per última vegada. Pons, la gegantesa; Vayreda, el gegant, i Planàs, el cap de Lligamosques. El protocol municipal de la faràndula, però, és implacable. Mana que els geganters només puguin ficar-se sota les faldilles dels gegants durant deu anys. Sigui com sigui, amb ells es tanca una generació de geganters que ja fa molts anys van començar a ballar junts i van seguir l'escala màgica que volen pujar els 616 olotins que estan apuntats a la llista oficial. Aquesta escala s'inicia ballant amb els nans i, qui vol, arriba als gegants, tot passant pels cavallets.

Precisament, Pons i Vayreda van ser els protagonistes de l'actuació de la faràndula l'última nit del Tura. Van ser els encarre-

Vayreda, Planàs i Pons, d'esquerra a dreta, fotografiats a l'Hospici ■ J.C.

gats del ball d'espelmes, que és un dels segells més emblemàtics de les festes, vigilats pel Lligamosques, amb Planàs a sota. Van ser molt aplaudits. També els van ovacionar a l'homenatge posterior, que va ser molt emocionant.

Després dels balls dels nans, els gegants i els cavallets, la comitiva va acabar el ritual de les Festes del Tura. Van fer cercavila fins al davant del santuari del Tura on tothom va cantar els goigs de la verge i, després, la van continuar fins a l'Hospici per tancar els gegants. ■

La història de la festa

Les Festes del Tura d'Olot ja tenen el seu documental. Els de Zeba Produccions van estrenar ahir al Teatre Principal *Memòries del Tura*, abans de l'espectacle pirotècnic que clou oficiosament la festa, i així va ser. El documental reuneix el testimoni de diversos olotins i olotines que expliquen l'evolució de les Festes del Tura des de mitjan segle XIX fins a l'actualitat, narrant les seves particularitats, anècdotes personals i records. També mostra una

bona quantitat d'imatges d'arxiu dels últims cent anys. De la vintena d'entrevistats, cal remarcar la presència de l'excalde d'Olot, Pere Macias; els historiadors Josep Murlà i Joan Barnadas, així com membres de penyes i entitats de la ciutat com ara Quico Pagès, Josep Moliner i Pepe Amores. El documental ha rebut la col·laboració especial del dibuixant Tavi Algueró, que il·lustra amb dibuixos els diversos temes que s'hi van tractant.

LA GALERIA

Joan Ventura

Del foc a les brases

Només al meu poble, Llagostera, he conegut tres grans projectes fantasmagòrics que havien de donar molta feina i aportar l'estabilitat laboral que hi havia hagut en l'època surera, avui una indústria extingida al municipi. Els anys setanta, va ser la pista de proves de Motor Ibèrica, al Mas Gascons, que es va trobar amb una frontal oposició dels veïns de les urbanitzacions properes i del jovent del poble. Als vuitanta, va ser l'aeròdrom de Panedes i la seva corresponent urbanització. Aquí l'oposició va ser molt més testimonial, i encara recordo un vergonyós acte al Casino en què els que ens hi havíem manifestat en contra gairebé sortim apedregats, davant la sola coartada que aquella iniciativa donaria feina. Als noranta, va ser el projecte d'un macrogeriàtric als terrenys de can Boada. Tant a Motor Ibèrica com a l'aeròdrom hi van fer moviments de terres, sense permisos, però tot plegat va quedar en no res. A can Boada ni es va començar, però, si no ho tinc mal entès, l'Incasòl té una reserva d'aquells terrenys, la qual cosa no deixa de ser inquietant. De tots els projectes fantasma presentats a Catalunya, sens dubte que el d'Eurovegas s'emporta la palma. Ja sé que l'obligació dels polítics és escoltar tothom i després prendre decisions, però només unes quantes pinzellades del grup de Sheldon Adelson fan venir vertigen i cridar ben fort: com més lluny millor! Quan semblava que la fanfària del

Un macrocentre d'oci perquè els rics hi vinguin a deixar la pasta, mentre nosaltres els servim els cafès

joc s'allunyava de casa nostra, la mateixa Generalitat promou aquesta aparició del Barcelona World, apadrinada per La Caixa i amb un empresari que fa just quatre anys va haver de tocar el dos pel crac de la seva empresa Astroc, del sector del totxo. Diuen que el valencià Enrique Bañuelos ha refet fortuna al Brasil i ara és el promotor d'aquesta nova terra promesa que és el Barcelona World –quanta raó tenen els tarragonins d'emprenyar-se–, que promet vint mil llocs de treball i una inversió de cinc mil milions d'euros per fer sis parcs temàtics, curiosament dedicats al Brasil, els Estats Units, Europa, l'Índia, Rússia i la Xina, amb dotze mil places hoteleres, teatres, centres de convencions, centres comercials i, sobretot, casinos! Perquè aquesta és la màxima finalitat d'aquesta gran empastifada: un macrocentre d'oci perquè els rics del món hi vinguin a deixar la pasta, mentre nosaltres els servim els cafès, les tapes i els gintònics.

temporada alta

festival de tardor de Catalunya
Girona - Salt

2012

Entrades i paquets (abonaments) a la venda per a tots els espectacles a partir del dimarts 18 de setembre (10h)

al web: www.temporada-alta.net
a taquilles: Teatre Municipal de Girona, Auditori de Girona, Teatre de Salt i La Planeta.
Horari excepcional del 18 al 21 de setembre inclosos: de 10 a 17h.

Ja a la venda les entrades d'aquests espectacles al web del festival:

Teatre

T de Teatre - *Aventura!* (estrena)
Mag Lari - *Splenda*
Mayumana - *Racconto*
Tricicle - *Forever Young*

Música

Silvia Pérez Cruz - 11 de novembre
Antònia Font - *Vostè És Aquí* (estrena)
The Divine Comedy - *Una vetllada amb Neil Hannon*
Ismael Serrano - *Todo empieza y todo acaba en mí*
Albert Pla - *Manifestació* (estrena)